

a legujabb kor fényes palotái pompáján.
Mindennél őrisi sokaság, ember ember há-
tán; minden ablakban nézők fejei. A tö-
mérdek ember kivétel nélkül gyaszruhában
és gyász zászlók sokasága int utolsó búcsút
a végös útján menő halottnak.

A menet egyneked öt órákor érkezett
a Neuermarktra, a kapuczinusok temploma-
ma elé.

A kapuczinusok templomában már dé-
lután két órákor megkezdődött a vendégek
gyűlése. A monarhia összes fényes
nevei itt voltak. A templom léposától
jobbra és balra két érdekes csoport volt
Itt több mint harmincz tabornok zöld toll
forgóval, ott mintegy husz tabornok ma-
gyar katonai egyruhában. Minden tükör
tűtet oda bűn osztráknyusztrémes fehér
attilájuk, és aranyszínű dílmányuknak
pompája és fehér tollfogójuk által. De leg-
nagyobb figyelműt a magyar mágnások kel-
tették, kik fekete dísmagyarban, gyász-
szal bevont karddal, kucsmájukon hatalmas
fekete tollal jelentes meg.

Ott voltak még a legfőbb udvari tiszt
viselők a gardakapitányok, a király főhad-
segédei a diplomaeszi kar, a különköve-
tek, a miniszterek, titkos tanácsosok, kama-
rasok, az osztrák és a magyar képviselő-
és főrendiház elnökei, Bécs és Budapest vá-
ros küldöttsége, a tabornoki kar s a katonai
küldöttségek.

A templom előtt nagy feltűnést keltett
a honvédszék küldöttsége, melyet Graf
vezetett. Feltűnést keltett Tiszta Kálmán,
a ki miniszteráruival érkezett meg.
Tiszta fekete dísmagyarban volt s hosszú
fehér zakálával a templomkapu sötét ke-
retében különös képet nyújtott. Fője a
vagy magyar tabornoki egyruhában,
daliás alakjával szintén élénk megást idő-
zött elő a tiszték tömegében, mely a templom
előtti tért elfoglalta. Andrássy
Gyula Károly Gusztáv grófok szin-
tén magyar tabornoki egyruhában jelen-
tek meg. Erdekes alakok voltak a kínai
követ mandarin ruhájával, melyre sarkányok
voltak hímözve, és hosszú csopjával, to-
vább a japáni követ, ki nejével együtt
európai ruhát viselt. Mindenki figyelmét ma-
gára vona egy agg tabornok, aki folyton
sín sirt. Kérdésekre megmondta, hogy
ez Odonelli gróf ugyanaz a tiszt, aki
36 év előtt, a Libényi mészárlás alkalmá-
val, ő felsége életét megmentette.

A kolostor templom léposait és az
egész teret úgy eltele már a sokaság, hogy
ott nem maradt többé egy talpalatnyi hely
Maga a templom is tömve volt. Mindössze
pár pillanatra töltött, hogy a koporsó leve-
nyék a kocsiról. A szt. Mihály lovára te-
gyék és felvigyék a léposok a nagy kapu-
ánál, mely mindkét szárnyát fölirták, befó-
gadni a halott királyt. Még csak egy má-
sodperc és a koporsó eltűnt a gyászszal
becsolt templom homályába. Főurak, tabo-
rnokok, udvarbókat tolongtak utána. Erre
besapodtak a portála hatalmas ajtói. A ki-
vül állók már a trónörökös koporsóját sem
lathatták többé.

A kapuczinusok templomának falait,
boltoit fekete gyászszalagok fedték; kö-
zépén a viasztyúkák szárai között emel-
kedő aranytű ragyogó ravatal. — Pont ne
gyedfél órákor jelent meg az osztrák és
magyar püspöki kar. Sem Simon kardina-
lís, sem Haynald kardinalis nem
jött el; az utóbbi betegséggel megtele ki-
magát. Anasztázia és Magyarország bíbori vi-
selt főpapjai közül tehát csak a bécsi érsek
Gömböczi Gábor Czesztin volt jelen.
A pápai nuncius: Monsignore Gallim-
berti, látható volt a követek sorában.
Ott sorakozott a német katonai
küldöttség is, a német császár
sógorának, a szász-meiningeni
herceg vezérése alatt. E szerint a német

udvar még képviseltette magát a temeté-
sen. A szász katonai küld-
öttség főtitkárát jelentette, hogy a
vonat elakadt a hóban és azért nem ér-
kezhettek meg kellő időben a temetésre.
Uhl bécsi polgármester mellett álltak
Budapest város képviselői; Ráth
polgármester, Kamermayer pol-
gármester, Gerlóczy alpolgármester
egy városi képviselő. A ravatalnál jobbra
foglaltak helyet a szerzetesek rendezett
a miniszterek, valóságos titkos tanácsosok,
val mint a magyar és osztrák képviselőhá-
zak küldöttségei. Középen a ravatal előtt a
tabornokok, élükön a festői egyenruhájú
testőrökkel.

A királyné és a trón-
örökös német voltak je-
len a temetésen. Ok ezalatt a
József-kápolnában*) hivatalosan imádkoztak.

3 óra 40 perczkor kezdődött az udvar
felvonulása. Az uralkodó, valamint a fő
herczegek a szt. Kolostor gassában szállót
tak ki a kocsiból és a sekrestyén át men-
tek a templomba. Az udvar részéről ott
voltak:

Károly Lajos, Ferencz Ferdinánd, Ottó,
Ferdinánd, Lajos Viktor, Aibrecht, Vilmos,
Rainer, Ernő, Henrik, Frigyes, János, Ká-
roly Szalvator főherczegek, Mária Terézia,
Klotild, Izabella, Mária Józsefa, Margit,
Mária és Erzsébet főhercegnők, továbbá
Ferdinánd toszkánai nagyherczeg, Koburg
Fülöp herczeg, Luja herczegasszony, a
kumberlandi herczeg és neje, a nasszau-
hi herczeg, Vilmos szász-meiningeni herczeg,
a szász-weimari herczeg, modenai hercegnő,
Lipót bajor herczeg, a braganzai herczeg,
Gusztáv szász-weimari herczeg, Miksa Ernő
nuel és Lajos herczegek, az alenconi her-
ceg és neje, Koburg Klementina hercegnő,
az oidenburgi herczeg, Mária hannoveri
hercegnő, az orleani hercegnő stb.

Legelsőbb érkezett a gyászoló közö-
ség közé a király, Lipót belga
király és a belga királyné
kíséretében. Hintaik kis távolsgában követ-
ték a gyászmenetet. A király az egész
uton barátságosan köszöngött minden ol-
dalra; mindenki kalapot emelt a kettős
fenség előtt: az uralkodó és a gyászoló
apa előtt. A király bamulatosan uralkodott
mágn Nem jött köny szemébe, míg a
belga királyné felajultan tamaskodott hátra
a kocsiban.

A király megérkezte után kezdődött az
ünnepies beszédelés szertartása, mely alatt
a gyászoló családban
megrendítő jelenetek
folytak le. Mikor az udvari ének
kar rázendítette a Libera megíutó hangjait,
a gyászolóknak felokogtak és a belga
királyné hangosan fel-
jajdult fájdalomában. A
Lipót belga király folyton szemébe zo-
rittotta keszkenőjét és görönszőkötőt.
Lajos Viktor főherczeg és Ko-
burg Fülöp herczeg is hangosan
sirtak. Csak a magyar király
nak nem volt könye. E mellet fő-
velölt és mereven nézett a
ravatalra. Midőn végre a felol-
dás után a koporsó lementék az állvány-
ról, hogy fálja világnál és halottas imá-
dások mellett levigék a kriptába: ekkor
fajdalom okizáztott át
a szegény apa arcán;
kezével takarta el szemét, egy pillanatil
ingadozott, aztán odarohant a
koporsóhoz, mellé terd-
elt és hosszas, görönsző-
kötőgás tört ki mellé-
ből. A z egész gyászoló

*) Itt adta táviratunkat úgy vissza a helyi
távírdá, hogy József főhercegről tett említést,
a ki nem volt jelen.

gyülekezet egyútt jajokott
é felsőgével, ki arczára szorított kézzel
térült a koporsó mellett, soká, soká imá-
dkozott, a z után megcsókolta
a szomszéd szőlőt és
végre kimodhataatlan las-
sán, nehezen felkelt és
intett, hogy a nyilvános gyászszertartás vég-
zödjék.

Erre ismét felemelték a koporsót és
ének, imádság mellett vitték a szokott szer-
tartás szerint a főudvarmester kíséretében
utolsó útjára a sötét sírbolt nyílása felé.

Az apa, a király, fájdalom azonban
ismét megszakította a szertartás hagyomány-
nyait. Lekisérte egytlen
fiát a kriptába, vele mentek
Károly Lajos, Esteri Fe-
rencz Ferdinánd főherczegek
Koburg herczeg és Kálnoky
gróf. Lent ismét odaborult
a boldogtalan apa a ko-
porsóra, szívtépő han-
gos sírászal és hallniya kellet,
a mint a főudvarmester a kapuczinusok gyar-
dianjánk e hagyományos szavakkal adta át
a holttestet:

— Báismersz a boldogultban a trónör-
kös ő fensége?

— Igen, a fenséges halottat kötelesség
szerű gondnal fogjuk megőrizni, — hang-
zott a válasz.

Mire Hohenlohe átadta a koporsó kul-
csát a gardiannak, után valamennyien
viszatérték a sírbólthó a templomba, csak
Rudolf trónörökös maradt ott lent őseinel.

A »Nemzet« közli:

Jóka Móról, lapunk főszerkesz-
tőjétől ma Bécsből a következő távirat-
tot vesszük:

A megdicsőült trónörökösnek Szó-
gyenyhez intézett, s a »Nemzet« mai
száma élön megjelent cikkembe foglalt
levelére vonatkozólag meg kell jegyez-
nem, hogy én e levél tartalmazó be-
szelgetés folyamán értesültem, a benne
foglalt kérdésekre felha-
talmasztattam, a levél
lényegét közléményem
szerint fentartom. A
szövegezőnek szöszérinti azonososságát
állítani azonban, az értesülés szöve-
zeténél fogva, nem lehet. Tel-
jesen hívek a szöszérin-
rokok, melyek az életől
megváltásra, jó barátai
üdvözlésére és hazánk
megállására vonatko-
znak.

Jóka Mór.

Bécsben az eredeti szövegnek nem tel-
jesen megfelelő fordítás tettetett közö. A
Bécsbe érkezett sürgönyben »szeretett« áll-
imádkott« haza helyett.

Ugyan tárgyban a »Magyar Távirati
Iroda« a következő sürgönyt közli:

Bécs, febr. 5. As elhunyt trónörökös
levele, melyet Jóka Mór a »Nemzet« mai
számában közléte, szövegezőnem helye-
tes. Lényeges pontjaiban azonban helye-
s. Különösen az érteben, melyek az életől
való megváltásra, a barátok üdvözlésére és
a hazára kívánt áldásról szólnak. Jóllehet a
levelet kez kiteve nincs, utylatszák, hogy
az Meyerlingben, kedden január 29-én
iratott.

A Fremdenblatt keddi esti száma azt
írja, hogy a trónörökös Jóka által közléte
levelének szövegezőnem telje-
sen azonos (textuál ungenau) az
eredetivel. Erre vonatkoznak a fentebbi
hírek.

A »Fremdenblatt« egyébként lapja
más helyén közlővén a levelet magyar és
német szövegében, a következő megjegyzé-
seket fűzi ahhoz:

„Sokaknak feltűnt, hogy a trónörökös
levelének nincs kelte. Mint értesültünk, e
levél kelteve nem volt. A levelet a főudvar-
mesteri és főudvarmesterei hivatalál: Meyer-
lingbe küldött bizottság tagjai találták meg
a trónörökös asztalán s ostörtökön reggel
adták át Szögyény osztályfőnöknek. A trón-
örökös hagyatékában, mint velünk közlik,
egész oszom napló könyvein kívül, több
részben befejezett, részben megkezdet
munkát találtak, melyek nagy részben az
»Osztrák magyar monarhia írásban és ké-
pen« című ethnographiai vállalat számára
voltak szánuva. Természetesen ma még nem
állapítható meg, hogy e hagyatékok mi be-
csétható a nyilvánosság elé, bár annak va-
lószínűleg legnagyobb része közlétehető.»

„ARADI KOZLÖNY“

(Megjelen mindennap)

Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	10 frt - kr
Fél évre	6 - -
Negyed évre	3 - -
Egy hónapra	1 - -

Vidékre szétküldve:

Egy évre	14 frt - kr
Fél évre	9 - -
Negyed évre	4 - 50 -
Egy hónapra	2 - 20 -

Felkerjünk egyúttal lapunk azon előfizi-
tőit kiknek előfizetése de sz. végén
lejárt, hogy az előfizetést
mellőzőbb megteenni szí-
veskedjenek, nehogy a lap szét-
küldésében fennakadás álljon be.

Az „Aradi Közlöny“
kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Február 7. Csütörtök. Róm. k. napár:
Romaud apát. Prot. napár: Rikárd, Görög-orosz
napár: január 26.) X. u. 6. Nap kél 7 óra 19
perczkor, nyugozik 5 óra 11 perczkor.
Február 7. Az aradi úg. védi kamara rendkívül
k. gyűlése.
Február 8. Az aradi utozai h. szoban elea-
tt hősök emlék-nepélye.
Február 9. Aradmegye közgazgatási bizottsá-
gának havi ülése d. 9 órákor.
Február 13. Aradváros köztörvényhatósági bir-
zotti-gyűlése havi közgyűlése d. u. 4. órákor.
Február 18. Az aradi fő. naogysület 10 évi
fennállásának ünnepélye.
Február 17. Az aradi iparosok betegsegélyző
és temetkezői egyletnek husz évi fennállási ün-
nepélye, hangversenyvel, társasvacsorával és tánc-
vigalommal egybekötve. („Vas“ szálloda.)
Február 24. Az aradi polgári lövészyelet evi
rendes közgyűlése a városházán d. e. 13 órákor.
— A „Kölcsesz-Egyesület“ nyilvános könyvtára
(Kölcseszutca 3. szám.) nyitva van kedden és
szombaton d. u. 3-4-ig, és pénteken d. e. 11-12
óra között.

HIREK.

ARAD ÉS VIDEKÉ.

Requiem a trónörökösért.

A minoriták aradi templomában teg-
nap délelőtt 10 órákor tartották meg a
requiemet az elhunyt Rudolf trónörö-
kös lelküdvéért. Zaulóság tömve volt a
templom, a közönség jó része kiszorult s az
ajtóelőtt állva halgatta végig a misét.

A templom szentélyében magas ka-
afalk volt felállítva, a melyet virágok, ko-
szoruk takartak. A koporsón habér és
csorágak díszeltek, míg az egész katefa
köz szímas viaszgyertya vette körül. Elő-
térben állott a trónörökös: nagy arczképe,
fátyollal l. takarva. Fekete lepel borult a
főtárlékéiményeire is.

A két posztóval bevont első ha-
hat padsort a hatóságok és testtlétek, továbbá
a katonaság foglalta el. Ott voltak: Fábri
László főispán, a Polgármester,
Utrubay Károly kir. törvényszék
elnök, Urbányi János főkapitány, va-
lamennyien dísmagyarban; — Vágh
Aurél kir. jószágigazgató, a megye és
a város teljes tisztikara, a honvéd huszár
tisztikar s a honvédség tisztikara Czéh
br. huszárörnny vezérése alatt, Hauser
Károly ezredes több honvéd ezred-
orvos, a kir. adófelügyelő Lócs Rezső
vezérése alatt, a kir. törvényszék bírói és jegy-
zői kara a segédszemélyzettel együtt, a kir.
ügyészség Párcs György kir. ügyésze, a
kir. jószágigazgatóság tisztviselői, a kir. járás
biróság Kugler István járásbíróval, a
osendörésg tisztikara Rosenthal
osendörésgszaddossal, az aradjárás szolgabíró-
sál Bányhid Antal br. szolgabíró-
sál, Varjassy Árpád kir. tanfel-
ügyelő, a m. kir. államvasutak aradi tüzlet-
vezetőegyletnek tisztviselői Pánsip
Miklós helyettes üzletvezetővel, az arad-
osánadi egyesült vasutak tisztikara, a kir.
posta és táviratbiztosító tisztviselői Pu-
rozei Béla br. főnök vezérése alatt a hely-
béli dohánybeviteli hivatal tisztviselői Feich-
tinger Miklós felügyelővel, az aradi
kereskedelmi és iparkamara Grünwald
Ferencz elnökkel, az ipartestület ifj. Kri-
stófy Jánossal, az izz. egyházközség
Bing Vilmossal, a lyceum tanári kar
Kuncz Elek igazgató, a tanítóképez-
des Kerner Péter, a polgári iskoláé
Szöllösy Karoly, a kereskedelmi
akadémiáé Bray Lajos igazgató veze-
tése alatt, a közszégi elemi iskolák tanító-
területre, a lyceum, kepezde, polgári iskola,
kereskedelmi akadémia növendékei s to-
vábbá több egylet és társulat, Vars-
jassy József, Issekutz Károly dr.
megyési főorvos, Vannay Janos,
arvasszéki elnök, Rosenberg Sándor
forábbi, Csécsi Imre ev. ref.
lelkész, Kornay Károly kir. köz-
jegyző stb.

A templom előtt a tözöltség, a hadas
tyán-egylet s egy szakasz osendörésg foglalt
állást díszben.

A requiemet Jánosy Damján
dr. minorita provinciális pontifikált fényes
segédlettel. Misa előtt a templomi zene-
és énekhar gyszaladokot adott elő, a beszen-
tés alatt pedig a »Liberát« énekelté. Vége
keltl a helybeli daikedvelők egyesülete éne-
keltl e egy megható gyászdalt, igen szép
összhangban.

Egy szem sem volt, a mely könnyek
nélkül maradt volna a gyászszertartás alatt.
A közönség mely megilletődéssel halgatta
a misét s igaz szívből fakadó könyörgést
bocsátott a menyek Urához, hogy adjon
osendes nyugalmat a trónörökösnek, ki oly
korán s oly váratlanul sírba szállott,
gyásza ejtve az egész hazát, minden ma-
gyart.

Megemlítettük végül, hogy addig, míg a
requiem tartott, az összes üzletek és keres.
kedések zárva voltak.

Tegnap délelőtt 10 órákor tartatott
meg a requiem a helybeli gör. kath. tem-
plomban is. A hol Telescu György
esperes mondogta a misét. A görög katho-
likus templom is egészen tömve volt közö-
séggel.

— Cronnenbold tabornok, az aradi vár
parancnok, jelenleg Bécsben tartózkodik,

a hol részt vett a trónörökös temetésén.
Helyettese távolléte alatt Pavok al-
ezredes.

— Az aradi vár templomában tegnap
delelőtt 10 órákor Rudolf trónörökös lelki
üdvéért requiemet mondogt Sárossy
láderbí plébános. A misén a teljes tisztika-
s a legénység, egy a kis-szent-miklósi hu-
szárság is jelen volt. A katonaság gyász-
s-én vette kezdetét s 3 hónapig tart.
A tiszték egy egy hónapon keresztül fekete
fátyóval bevonna fogják viselni a kardboj-
tot, két hónapon at pedig gyász kardkötőt
viselnek.

— Várcsi közgyűlés. Aradváros köztör-
vényhatósági bizottsága február havi rendes
közgyűlést és hó 13-án délután 4 órákor
tartja meg. A tárgysorozatba már is több
igen érdekes ügy van felvéve. Az ülése
előre is felhívjuk a törvényhatósági bizott-
ság tagjainak figyelmét.

— A „Kölcsesz-Egyesület“ hétfőről elha-
lasztott választmányi ülést má. a ostörtök
köz délután 6 órákor tartja meg, a melyen
előzetesen tárgyalni fogja a közgyűléshez
benyújtandó költségvetést is. Kivánatos
volna, hogy az ülése minél több vála-
ztmányi tag megjelenjen.

— Új korszak író a szomszédban. A
kolozsvári drámapiályázat nyertesé, a kinek
oda írték 2 100 aranyat: Tabori
Róbert, ismert tehetséges író a Temesváro-
t megjelent „Délmagyarország”
Közlönyje” szerkesztője.

— Malálozás. Mely részavétel vesszük a
gyászjelentést, a mely tudatja, hogy év-
varadi trónörök Antal né, szul. gyoroki
Edelspacher Mária birtokosné és hó 4-én
este jobb létre szendárlt. A boldogult
balála mélyen érinti Aradmegye legelőbb
családjait. Fajlja a közönség is, a mej-
tiszteté, becsülte a jótékonyaságról széles
körben ismert matronát. Elhunytáról a
következő gyászjelentést tettük: Székuli
Házy Mihály mint vó és lánya Székuli
Házy Mária mint unoka, úgy saját, mint
számos rokonai növeben melyen elszomor-
dott szívvel jelemek év- varadi trónörök
Antal né szul. gyoroki Edelspacher
Mária, birtokosnének, a halotti szentekéek
ajntos felvétele után február hó 4-én, esteli
10 órákor, életének 77-ik évében, rövid
betegség folytán bekövetkezett gyászos ki-
múltát. A megboldogult hull teteme a rom.
kath. szentegyház szertartása sz-rint 1889.
évi február hó 7-én, d. e. 11 órákor fognak
az E. Simándi családi sírkertben eltakarít-
tatni. Az engedélyes szent mise áldozat február
hó 8-én fog az E. simándi székesgy-
házban megtartatni Aldás emlékére! Edel-
Simánd, 1889. február hó 4. éni.

— Népesedési mozgalom. Aradváros te-
rtletén az elmúlt héten született 31 cse-
zemő és pedig 15 fm. 16 leánygyermek.
Elhalt a város lakosságából 24 egén; 9
fi, 15 nőnemű. A születések évi araszáma
41-3, a halálozásoké 31-7 pro mille. Az
eredmény eddigéig kedvező.

— Az ismételt fegyverek március. hó
végén érkeznek meg az aradi várba.
A betanítást azonnal megkezdik. Belhívják
erre kisebb esapatokban a tartalékosokat
is, még pedig hét nap tartására.

— Megmérgezett vöröslétkémi bíró.
Temesvárról jelemek: Altala
nos részvétet kelt városunkban Jaka
Bffy Pál törvényszéki bíró esete ki csak
nem áldozatul esett egy véletlen gömbö-
mérgezésnek. A népszót bíró ugyanis e
napokban szarvasgombát evett s a gömbö-
élvezete után oly rosszul lett, hogy három
orvos egyttés faradozásának is csak nehe-
zen sikerült t őt az életnek visszaadni. A
különben életerős férfi még most is alig
képes szat lábain járni.

— Az elhalasztott ünnepély. Az aradi
iparosok betegsegélyző és temetkezési egyle-
te az országos gyász miatt elhalasztott
husz évi fennállási ünnepélyét és hó 17-én
tartja meg a „Vas“ szálloda dísztermében,
s miről a közönséget s a társagyleteket la-
punk útján is értesíti a rendezőség. A meg-
hívók s a műsorozatok a napokban küldet-
nek szét.

— A jégpálya tegnap reggelre ismét
befagyott s így a korcsolyázókak néhány
napig ismét alkalmuk nyílik arra, hogy a kor-
csolya sportban gyakorolhassák magukat.
— Aradváros gazdasági szöke bétően,
e hó 11-én délelőtt 10 órákor rendkívül
ülést tart, a melyen a következők ternére
a folyó évben elkészítendő munkákat bo-
csajtya árlyétek alá s a f. évi május hótól
kezdve bérbe ad három nagy lakást a szin-
bázi bérházban.

— Kinevezés. A pénzügyminiszter
Sziráky és Pál számgyakorolókat a ma-
kői adófelügyelő mellé III. számtisztit-
né vezte ki.

— A temesvári ügyvédi kamara köz-
hírré teszi, hogy Dimitrievits
János módosi ügyvéd elhalálózása folytán a
lajstromból kitoröltötlet, irodagondnokul
Vuchetic Endre módosi ügyvéd
kirendeltetett; Nagy Miklós ügyvéd iro-
dáját és lakását Verscezőrül-Károlyfalvára
tette át; Radulescu Szilárd ügy-
véd Lugos székhelyvel folytatódva fölvéte
tett; Ernst Lajos ügyvéd módos szék-
helyvel a lajstromba fölvetett.

— Az első aradi betegsegélyző és te-
metkezői egylet azon t. tagjai, kik heti já-
rulékaik befizetésével hátraleában marad-
tak, akikpen, hogy az alapszabályok 18.
§-a szerint a kedvezmények élvezésében
nem részesülhettek, felhívottuk ezen-
leg hátralékaikat saját értékükben mi-
előbb törleszék, minthogy a határidek tag-
ok az alapszabályok 40. §-a alapján a f.
hó 24-án tartandó rendes közgy-
űlésen részvenni szék, a melynek
gelyte n. e. k. rendes egyti tagok felké-
retnek egyszerűsámmal, hogy a be nem íratott
gyermeküket az egytelről bejelentés és
örökös az előrt díjakat (minden gyermekért

olvasók, — folytata . . . Attól reszketsz,
hogy örökségemnek egy részétől meg le-
szel fosztva.

E sértésnél felszöke, Henriette atyja-
hoz kézeledt.

— Hát nem látod, hogy ez az asszony
vágyik a vagyonodnál? — kiáltott. —
és hogy nem sz- ret és nem is képes sze-
retni léged.

— Éh vajjon miért, kérlek?

De la Ville Haundry gróf már egy ízben,
ugyan ezekkel a szavakkal intézte leányá
hoz ezt a kérdést. — Akkor Henriette
nem mert válaszolni!

De most, egészen magán kívül, hog-
egy asszony, a ki őt megvett, sértőgetni
meri őt, most mindentről megfedkezett . . .
Megragadta atyja kezét és a tükörhöz von-
szolva azt, re-kedt hangon monda:

— Mi? — Nos nézd meg ma-
gad.

Ha de la Ville Haundry gróf nem keu-
dözte volna magát, úgy egy a batvan felé
induló férfinak néz ki. De a művészet mind-
denként elrontott.

— Es ezen a regglen ritka, festékét
vesztett hajával mely a balántékokra ra-
gadt, tegnap esteli, nemoly helyen teljesen
lekopott festékével és puderével, ezer éve
látszott már éini.

Vajjon látta-e egy magát, a milyen
csakugyan volt: undnoknak!

Tény, hogy savóvá lett az arca: és
hide-een, mert a düh általa még valahogy
ayugodtnak tüh fel, monda:

— Te egy méltatlan, teremtés vagy
Henriette!

Mivel a fiatal leány megborzadra kö-
nyvekké fakadt, a gróf folytatta:

— Oh elé a grimaszokból! Pont 4
órákor utánad jövék és ha ekkor kézen
találalak arra, hogy miss Brandonhoz elki-
sérjélak, akkor nagyon jól van! Elenkes-
eseten, Champagne ur, utójára lépett be ma
háznokba és soha, érted soha nem leszel a
felesége . . . Most egyútt néhány titket;
gondolkozzatok.

Ezzel a gróf kiment és oly örövel
csapta be maga után az ajtó, hogy az egész
palota megrezdült.

— Ez mindennek a vége! Ez
borzasztó bizonyosság lesújtotta Danit és
Henriette. Még néhány óra és a szerencsét-
lenésg beteljesül.

Dani volt az első, ki erőt vett magán s
megragadva Henriette kezét így szólt:

— Ön hallotta atyját! Mondja, mit
fog tenni?

— Azt, a mit mondtam. Bármilyen ne-
hezemre is fog esni . . .

— Ha ön azonban engedni akar . . .

— Engedni?! — és fájdalmas megle-
petéssel tekintett Danira. — Ön csakugyan
merészelve nekem illyenmit tanasolni? Ön,
a ki miss Brandon látására annyira elveszté
hidegvértségét, hogy durvaságokkal halo-
mozta el.

— Henriette! Esközzön!

— Anyyira, — folytatta Henriette nem
figyelve Dani szenvedélyes kitérőesére, —
hogy atyám szemrehányást tett, szál vá-
dolva őnt, hogy az én parancsom szerint
oselekedett . . . Oh, Dani, ön nagyon vi-
gyasztalan volt!

1 frot) befizessék ellenben a be nem jött zelt gyermeknek megbetegedése esetében az egy-1. orvosok díjtalan kezelése igénybe nem vehető, és a gyógyszernek az egy-1. számlájára való ingyenes élvezése meg nem engedélyeztetik. Az 1889. évi február hó 3-án tartott választmányi üléséből: K o h n S. N. elnök. N e u m a n n titkár.

— Elvi jelentőségű iparügyi határozat. A földművelés-, ipar- és kereskedelmi minisztérium legutóbb hozott elvi jelentőségű iparügyi határozatában kijelentette, hogy a helygymnasiumok 1885. évi február 28-án 2466. sz. a. kiadott azon rendelete, hogy a köznevelési felsőbb hatóság hozzá intézett beadványokban használt sértő kifejezéseket — a trónnyiban ezek a kifejezések nem az 1879. évi XI. t. cz. 46. §-ának súlyosabb beszámítása alá esnek — saját hatáskörében törölheti meg, az iparügyi hatóságok által is követendő.

— Az aradi kereskedő-bárla folytatódó felhívásai szíveskedtek még a következők: Stejn és Robitsch (Bécs), Hild Herman örökösai (Bécs), Blascha H. és társa (Bécs), Lunzer M. (Bécs) 5-5 frt., Berger Dani (N. Vár d), N. N. (Budapest) 2-2 frt. A felhívásért az eddigi kímított összeg: együtt 315 frtot tesznek ki.

— A temesvári első takarékpénztár. Délmagyarországi ezen legjelentesebb pénzintézet az elmúlt évben 7.935.989 frt 49 krt. forgatott. A tízta nyeresége 71.127 frt 35 krt. tesz ki. Az intézet vagyonja igen tekintélyes. A székház értéke 240.000 frt, egyéb ingatlanainak értéke 40.982 frt lesz számított változóban bir az intézet 874.236 frtot. értékpapirokban 2.665.957 frt. A záloglevél-biztosítási alap értékpapírjai 200.000 frtot képviselnek. Más pénzintézeteknél el van helyezve betétként 489.132 frt, az intézetnek 3 tartalék-alapja van: a főösszeget tartalmazó 64.323 frt, a záloglevél-biztosítási alap 200.000 frt, külön tartalék-alap árfolyam különözetére 240.634 frt. Az intézet részvényfőkéje 240.000 frt, nyugdíj alapja 25.185 frt. Töke-betéteit 7.033.115 frt.

— Megőrült. Szomorú sors érte Ivánovits Péter aradi kereskedő-egységét. Kétórta rajta az elmebetegség a legnagyobb mértékben, úgy, hogy már birni sem tudnak vele. A szerencsétlen fiatal embert felszállíták a lipótmezői tébolydába.

— Két Hélet. A temesvári kir. törvény szerk. tegnapi hirdette ki Vasziesszku Vaszilje lipói anyagyilkosnak, továbbá Szócs György, a bazilika-sorsjegyjé állítólagos nyerőjének a másodbíróság ítélete. A kir. tábla Vasziesszku Vaszilje anyagyilkosnak 15 évre szóló fegyházbüntetést 12 évre szállítja le; a Szócs György, lopással és csalással vádolt hivatalosok ellen hozott elsőfokú 2 és egy negyedik évi fegyházbüntetését pedig átként változtatva meg, hogy a büntetést 2 és fél évre felemelte. Ugy az anyagyilkos, mint a főnyeremény-szerződés felebezését jelentett be; a kir. ügyészség szintén felebezett.

— Gyújtogatás és garázdálkodás. Apatelki levelezőnk írja: Mihucza Mitr és két társa morodai lakosok a napokban az apatelki kőbányából hozajóvot betérték egy kis pálinkára Katona Dinahoz, a honnét erősen beszeszelt állapotban távoztak baka. Mindjárt ki is töltötték, hogy az ándungos napot nem engedik elmulni valami jó tréfa nélkül. Ilyen szándékkal tértek be Iván Tódorhoz a kit megalázó gujnyvevvel illétek, úgy, hogy a sok oszondáros szóval szemben ő sem maradhatt tétlenül. Erre összekaptak, Mihuczák Ivánt megverték nejt sába lökték, azután pedig ablaktól bezavruza, a kaput kiemelve helyéből, visszaszentelt Katon Dinahoz. A községi rendőr karakádkodás miatt letartóztatta a holtárszég suhanzókat. Mig ezek a hűvösen tltek, az esti órákban a szegény Iván Tódor baka kigyuladt és földig leégett. Mint beszéltek, a házat Katona Dina gyújtotta fel, hogy bosszút álljon vendégei becsuklásáért. Katona ellen a vizsgálatot megindították.

— Körözöt levelet kapott az Aradi rend őrség Temesvárról, honnét egy Kriesszki Klementina nevű tébolydott nő eltűnt és hihetőleg Aradra jött át. A szökéséről nőt keresni fogja a rendőrség.

Táviratok.

A király proklamációja.

Bécs, febr. 6. (Az „Aradi Köz-löny” eredeti távirata.) A király a következő kiáltványt bocsátotta ki:

N e p e i m h e z !

A leg súlyosabb csapás, mely atyai szívemet érte, drága egyetlen fiamnak pótolhatlan elvesztése, házamat és hű népeimet, legmélyebb gyászba borított. Bensőmben megrendülve, alázatos-sággal hajlok meg az isteni gondviselés kinem fűrkészhető határozata előtt, s nepeimmel a Mindenhatóhoz könyörgök: Adjon erőt, hogy uralkodói kötelememnek lelkiismeretes teljesítésében ne lankadjak, hanem követve ugyanazon irányt, melynek változatlan megtartása, ezental és a jövőre biztosítva van, a közjó és béke áldásának megőrzésére irányított folytonos törekvésben bátran és bizalomteljesen kitartsak.

Vigaszt nyújtott azon tudat, hogy legkeserűbb lelki fájdalom e napjaimban, nepeimnek mindenkor tapasztalt szívélyes részvétele környez, hogy minden oldalról minden körül, közelről, távolból, városból, faluról, o részvétnék oly sok-

féle, olyannyira megható nyilatkozásait veszem. Benső elismeréssel érzem, hogy kölcsönös szeretet hűségnek kötelek, mely engemet, házamat monarhiám min-nem népével összeköt, a megpróbáltatás ily nehéz óráiban, csak még inkább megerősödök, megszilárdul s azért szükség: érzem annak, hogy részemből, a császárné és királyné, forrón szeretett hitvesem részéről, valamint mélyen sujtott menyem nevében is a gyászunkon való szeretetteljes részvétnék mindezen nyilvánulását, szívem mélyéből megkö-szönjem. E mélyen érzett köszönettel hű népeimmel egyetemben fohászodom isten kegyelmes segédelméért, a további együtt működéshez egyestl erővel a haza údvére. F e r e n c z J ó z s e f. A hadsereghez intézett hadparancsában a király meleg szavakban mond köszö-netet az egész véderő részvéteért.

Meghívás.

Negyven éve lesz február 8-án annak a dicső küzdelemnek, melylyel a magyar nemzet névtelen hősei, egy utcai elszánt véres harcban megmentették szeretett városunkat a betérő ellenség féktelen dühétől, pusztításaitól.

A sztalos Sándor, Boczkó Dániel s a névtelen hősök emléke iránt Arad városa örök hálával tartozik.

Ez emlékezetes napon nem szabad megfeledkezünk a háláról, a tartozó kegyeletről,

Miért is idei február hó 8-án délelőtt 10 órákor az aradi mino-rita-atyák templomában g y á s z i s t e n i tisztelet fog tartatni, utána pedig kivonulás lesz a sétatér végén lévő em-lékközhöz, hol a kegyeletnék egy em-lé-kü n n e p é l y szenteltek.

Ezen gyásztiszteletre, valamint emlékműpályra, minden külön meghívó nélkül ez uton hívjuk meg hazafias tisz-telettel Arad sz. kir. város és Aradmegye összes hatóságait, az állami hivatalokat, testületet, városunk valamennyi egy-letét, társulatát, intézetét, iskoláit a város ifjúságát és minden embert, ki az ősök emlékét tisztelni és megbecsülni tudja.

Az aradi honvédegylet tagjai a jelzett napon délelőtt 9 órákor az egyleti el-nök Telegy-utcai lakásán gyülekeznek, honnan ugyanazon zászló alatt történik a felvonulás, mely alatt ezen dicső nap győzelmé oly fényesen kivivatott.

Aradon, 1889. február 1-én.

Az aradi honvédegylet nevében:

Dr. Barabás Béla,

Lukács Miklós
jegyző. elnök.

Színház.

— február 5

— Kazaliczky jutalomjátéka ma megvégbe az aradi színpadon. Minden jel arra mutat, hogy zajos estjé lesz a színháznak és sok kintünetes fogja érni a jutalmazan dot, körül — ez alkalmából — lapunk mai első tárczájában emlékezünk meg.

— Műsor. Holnap pénteken ismételtetik „A l e x a n d r o S t r a d e l i a” opera Flotowtól. — Előkészületben van: „T h u r a n n a” történeti dráma Bartóktól és a „S u h a n e z” Konti operettje.

FARSANG.

Farsangi naptár.

Február 10. Az aradi nyomdászegetlet tánc-zsigalma. (Vas"-szálloda.)
Február 10. Az aradi borbírák és fodrászok egyletének bálja (iparosház.)
Február 11. A aradi munkás-egylet bálja. (Fohér kereszt)
Február 10. A kurtiesi olvasó-egylet tánc-zsigalma.
Február 10. Az aradi fodrászok és borbírák bálja az iparosházban.
Február 17. Az aradi hadászegetlet táncos bálja az iparosház nagytornában.
Február 18. Az aradi asszalozegegek egyleté-nek táncestetlye az iparosház tornában.
Február 21. Az aradi és vidéki román nőegylet bálja. (Fohér kereszt).
Február 23. Az aradi ipartestület bálja az ipa-rosház nagytornában.
Február 23. Az aradi korosolyzó-egylet tánc-zsigalma. (Fohér kereszt).

— Az aradi nyomdászegetlet február hó 2-ról elhalasztott farsangi táncmulatságát vasárnap, a hó 10-én tartja meg a „Vas”-szálloda emeleti nagytermében. A sikerültnék igérkező mulatságra s rendező bizottsági tagoknál lehet e öre jegyeket váltani.

REGÉNY-CSARNOK.

A z u t o l s ó p o n t .

(Regény egy kötetben)

— Az „Aradi Közöny” számára írtá-

Márk Gabriella.

(11 folytatás.)

Szeretem és becsületom.

— Igen! a boszúból minden csárdást és guadrillel elfogultunk a kisóktól!
— Micsoda kicsiké? Ugy tesz jobban ismeritek szívügyeimet mint magam!

— Es épen távollétem alatt jöttetek o szenális gondolatra?

— Ah! az az öznóviz előtti naivság!

— Ezen csodálkozol?

— Melyik világrészről kertlsh hát eit?

— Ugyan ne farizeuskodj! Elek, veld meg öszintén. Ugyis tudja már min denki!

— Kiolvastuk a szép szemek epedő tekintetéből.

— Láttuk arczán a könnyek nyomát:

— Ah! hát ennyire jutottam, — só-hajtá komikus keserűséggel Elek — hogy hiányomat csak egy szempár könyezte meg?

— Már csakugyan nem bírjuk valom-lomásra!

— Kisiklik kezeink közül fonák fele-leteivel!

— De nem úgy verik a ózigányt! Szavad vagy életed! Szeremes vagy?

— Minden szép leányba!

— Uraim ne hallgassuk kitérőscire, Tovább! Szerelmes vagy a kis Coraliebe?

— Hozzá hasonló kedves leányt keve-sét ismer k!

— Skandalum! de folytassuk. . . eiveszed?

— Nagyon szívesen, de tartok tőle, hogy valamelyitek megelőzt; legalább másnak nem újuladjonhatom e heves ér-deklődést! Hangjának közönyösséget olyan hívem megőrizte, hogy barátai teljesen meg nyugodtak.

— Tehát valóban nem szereted?

— Legyetek nyugodtak!

— Akkor mehetünk tovább! Hol jártál?

— De már azt ki nem veszitek belő-lem tüzes fogóval sem!

— Hóhó! Hangzott az általános meg-útközés, hát komoly a dolog?

— Talán félted tőlünk?

— Azért is elhődjítjuk!

— Csak tessék! Ha megtaláljátok és eltántorítjátok tőlem, kísérletet sem teszek visszahozására!

— Gilt! s az ifjak meglegedetten csaptak Elek tenyerébe, nem vevén észre a gujnos mosolyt, mely ajkai körül rángatózott.

Egy tapasztalatlan gyerme gifju, ki szintén a companiában volt, a ki előt még hieroglyphék voltak effcsipkelődések, cso-dálkozva fordult az egyikhez.

— De hát miről van szó? Honnan fej-tették meg egyszerre Elek tartózkodási helyét?

— Oh szent együgyűség! Azt hallot-tad, hogy Elek megtagozta kedőcsánk a választ?

— Igen; nos azután?

— No akkor bizonyos, hogy asszony van a dologban. . . a többi világos! . . . Föfedezett egy kis galambot, s biztos fé-szekbe vonult turbékolni!

— Ni az igaz! Valóban együgyü vagyok!

— Ne csüggedj barátom, majd bele-joz, s jóakaró biztatással hátat fordított az ártatlan fiúnak, ki gyors léptekkel Elek-háta mögé kerlt s feleje hajlott.

Elek épen három szép leánykát mulat-tatott, kik közül, bárki is a ház leányának a szép Corallának adta volna az arany-almás!

Nyulánk természetével, átlászó fehér bő-rével, sötét fekete hajjal és selymes pillákkal, melyek a legszebb kék szemeket árnyalák, egészen eltűnt kacagó társaitól, mert egész alakján olyan félnék szendeseég, szemében borongó, ábrándos tekintet s ajkán szomorú mosoly játszott, mely va-lami titkos but sejtett a szemlézővel.

Elek élénken hátra fordult.

— Nos?

— Ezzükben sinos gyanakodni! Jó komédiás vagy!

Elek hálas pillantással jutalmazta meg „együgyü” barátját, s a társalgás, mely eddig chablonszert bókók és megjegyzésekből állott, egyszerre megélenkült, s Elek talan sohasem ragyogatta még ennyire szikrázó szemével, melylyel még az ábrán-dos Coraliet is felvillanyozta.

Elkezdődött a tánc, s az összecskü-vők nagy bamaulatára Elek karján lejtette a bájos Coralie, daczára annak, hogy minden tourját lefoglalták.

— Kié volt ez a csárdás? Az együgyü pedig finom mosolylyal adta tudokra, hogy milyen elégtültségére szolgált, hogy így leföhizte őket.

— Nekem sem áruja el, hol járt ilyen sokáig? Kérdé Coralie, szeméit azzal a merengő kifejezéssel mélyesztve az Elekébe, melyben egyedül csak neki volt része, s mely őt a föld legboldogabb em-bervére tette.

— De sőt épen azzal akarok beszámolni! neheztelt réam ugye, hogy bucsu-zatlanul távoztam?

— Mi jogon neheztelnék én öntre? felelt ez szeliden.

— Coralie! Elek elkomorodott, mi-dőn e nevet szemrehányóan kiejte, Tehát

nem lepte meg . . . nem, nem ez a hely-es szó! Nem fájlalta őn vrtatlan eltűné-semet egy kissé. . . nagyon kissé sem? . . .

Coralie elpirult s nem felelt.

— Ném érdelemek feleletet?

— On nem helyesen tette, hogy ugy-hagytott el!

— Mit gondolt felőlem?

— Elcinte nagyon haragudtam, mert . . . mert rosszul csezt, de lassankint el-hittem magammal, bizonyára fontos okai lehettek erre. . .

— Köszönöm e bizalmat Coralie! Való-ban nem tehettem máskép! Egy élőhalott invitált meg koporsójába és megkívánta tőlem e titokzatosságot. Ami az időtartamat illeti. magam sem sejtettem, hogy ilyen hosszúra fog nyulni.

— Es hogy találta magát egy sir-boltban?

— Ah elég jól, bár kissé magam is megmohosodtam!

— Nagyon jól mulathatott, hogy vég-kép megfeledezett rólnuk.

— Oh Coralie, ha már is ilyen bi-zalmatlan, mint fog tenni, ha végkép nyi-latkozom?

Coralie megdőbent.

— Ah rossz hírt fogok hallani?

— Réam nézve nagyon kegyetlen!

— Szóljon hát ne rémiszen el előre. — Edes Coralie! Előbb egy öszinte kérdést. . . Szeretne engem igazán?

Coralie elpirult es nagy szeméit öszinte csodálattal emelte Elekre. Hogy szereti-e?

Száz különböző érzést riasztott fel szí-vében ez a természetes és egyszerűen fölt-tette kérdés, s a meglepetés oly olgultatá-tette, hogy nem volt képes csak egy han-got is válaszolni.

Hiszen régen ismeri már Eleket, de ez idő alatt érintkezésük sohasem volt bensőbb, más színezetű mint a megszokott udvariasság egyik és szeretetreméltó nyá-jasság a másik részről.

De azért Coralie észre, tudta, mint minden nő, az első pillanattól fogva, hogy szerettek. Szerették egymást némán, észe-revetlenül, s anélkül, hogy szükségesnek látták volna érzelmeket szavakba foglalni. Sőt mintha kerülni látszóttak volna minden nyilatkozatot, mely felrészathatta volna szívüket ebből a oszúdes. titkos szerelemből.

Szentségtörésnek tartották szíveik szent és édes titkát ajkajakra bízni.

S mégis Coralie nem egy magányban töltött óráját foglalta el e jelenetek elkép-zelése.

(Folytatás a következők.)

KOZGAZDASAG.

— Hegyaljának a phylloxera által kipusz-tított szőlőterület minden évben hatvá-nyozza szaporodik; a pusztulás folytán szenvedett anyagi veszteség folyton nagyobb dimenziókat ölt s mindezek daczára a köz-velen veszteséget szenvedő szőlőbirtokok közönség az olyan szépen jövedelmező va-gyon megmentésére vagy ujja teremtésére majdnem semmit sem tesz.

Ezen apathia, a mily levero, épen olyan megmagyarázhatlan és egyedül, — bár el-nem fogadható melegséget azon körülményben lel, hogy a védekezés eljárások kö-vésné ismeretesek, s a mennyiben ismerete-sek is, ezen ismeret nem a munkás nép között, hanem az intelligens osztállynál van elterjedve, melynek egyrésze más irányban levén elfoglaltva, a védekezés keresztül vé-te-léül személyesen jelen nem lehet; oly megbízható munkás pedig, ki a vett ren-deletek gyakorlati keresztülviteléhez szükséges ismeretekkel birna, nem áll rendelkezé-sére. A vinczellérekpeзде nincs abban a helyzetben — de nem is ezélja — hogy az egye birtokosok védekezési munkálatait gyakorlatilag keresztül vigye, s azon egye-sek jóakarata és törekvése, kik tenni szeret-nének és akarnának, — munkaerő hiányá-ban — hajtórést szenved.

Ezen a bajon segíte-ni lesz hivatalva a f. év Márczius 4-től 17-ig a m. e. n. o. s. i. m. kir. vinczellé-kek pézdonél rendezendő phylloxera-ve-deke-zé-si t a n f o l y a m, mely tanfolyam célja kizárólag a vinczelléreknek a védekezési eljárásokban való gyakorlati kiképezése

Ezen tanfolyam első sorban a még meglevő vagyon fentartása céljából begya-koroltatnak a vinczellérek az összes eddig ismert és jónak bizonyult azokéneg fec-kenköt, ugyanint a „javított Gastein“-félc, a „Select“, „Excelsior“ és „Hungaria“ ke-zelésébe, annak szétválasztása, kitesztálása, kisebb hibáinak javítása és munka közben mikénti használata. Meg lesz nekik magyarázva és mutalva, hogy mily minőségi talajban várható és mily talajban nem vár-ható siker a gyérítéstől és a megfelelő tá-lajnak mily nedvességi állapotban kell lennie, hogy a teljesített munka czélhoz vezessen, Továbbá meglesz magyarázva,

mutalva és általunk gyakorlatilag keresztül-vitelve a gyérítési eljárás, külön: tekintet-tel a fecskendezési helyeknek a tökéltől és egymástól való távolságára és azok mély-ségére, úgy a rendszeres távolságú, mint a szűbb távolságú szőlőknél.

Ezútan megismertetve lesznek a külön-böz amerikai szőlőfajokkal és pedig a dí-rect termőkkel, mint a csak alanyul hasz-nálhatókkal; — meg lesz magyarázva, hogy mily talajban, melyik hogy díszik és mily műveletet kíván. Az elméleti magyarázat mel-leti gyakorlatilag keresztül vizsik a nehezen gyökeresző fajok gyökeresztési eljárásá-t, il-letve iskolába való rakását. Megtaníttatnak a száraz ójtás különféle, eddig leg több si-kert biztosító módjaira, egy a helyben, már az előző évben kiküldetett, mint készen, az előző évben meggyökeresztett, de ősszel hi-szedetli anyalokon, a közben készített ojtvá-nyok elültetésére, s azok ápolására.

Es mivel mindezek nem az iskola szük-talai között, hanem kint a természetben gyakorlatilag fognak taníttatni, a vinczeller képezde tanterveinek teljes felhasználása és folytonos jelenléte mellett azon reményem-nek adok kifejezést, hogy azok, kik a tudni akarás teljes elhatározásával veendenek részt ezen tanfolyamon, oly tájékozott nye-rendnek a phylloxera elleni védekezésében, miszerint a vett rendelkezés alapján a szük-séges munkálatok keresztülvitelénél, illetve vezetésénél semmi fennakadásuk sem lesz.

Felhívom tehát Aradhegyalja intelligens szőlőbirtokosait, különösen pedig azokat, kik szőlőik munkáltatásánál más irányu el-foglaltatásuk miatt személyesen nem lehet-nek jelen, hogy vinczelléreiüket, még pedig lehetőleg magyarul tudó vinczelléreiüket — osekély anyagi áldozat árán is — küldjék ezen tanfolyamra, kik itt a szükséges ismereteket és gyakorlati jártasságot megsze-rezhetik, s így a már fellépett vagy jövő-ben fellépő véssel szemben követendő el-járásknál egy megbízható emberrel rendel-kezheessenek.

M e n e s, 1889. február 5.

Vargha Imre.

VEGYER KÖZLEMÉNYEK.

— Szesz-úrlés. —

(Február 6.)

(B.) Szesz. Készárnyagyban 51.75—52 kicsinyben 52.50—, hordó nélkül pr. 100 L. 35 frt fogyasztási-áddával.

— Budapesti gabonázzada. —

(Február 6.)

Nagy kínalat, élénk vételkedv. For-galom 30,000 mm. Tavaszbuza 7.30—35. Tavasi tengeri mm. 5.05—07. Tavasi zab 5.28—29.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értékek tősdén 1889. évi

február hó 4-én.

Magyar aranyjárdék 4. ss.	101.80
magyar papírdjárdék 5.	93.25
magyar vasuti kölcsön	144.50
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib.	99.-
magyar keleti vasuti államkötvény 2 kib.	113.-
magyar keleti vasuti államkötvény 3 kib.	114.50
magyar földterhermentési kötvény	105.-
magyar földterhermentési kötv. sárakék	105.-
Temes-bánási földterhermentési kötvény	105.-
Temes-bánási földterhermentési kötv. sár.	105.-
Kerdályi földterhermentési kötvény	105.-
Horvát-slavon földterhermentési kötvény	104.-
Magyar szőlődezmaváltási kötvény	97.75
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölcön	152.-
Tiszazsahályosai és szegedi sorsjegy	125.-
Osztrák járadék papírban	89.80
Osztrák járadék ezstban	111.25
Osztrák járadék aranyban	140.-
1860-iki osztrák államsorsjegy	140.-
Osztrák-magyar bankrészevény	87.80
Magyar hitelbankrészevény	81.20
Osztrák hitelintézeti részvény	81.00
Cs. és ki. arany	5.68
20 frankos arany (Napoleon)or	9.54
Német biródomai márk.	59.10
London	120.85
20 márkásarany	11.84

KAZALICZKY ANTAL JUTALOMJÁTÉKA.

Aradvárosi színház.

Folyó szám 124. 5. kiadórlet 1) ss.

Ma, csütörtökön február 7-én adatik:

FAUST.

Tragedia 5 felvonásban.

Kezdeté 7-ór, vége 10 órákor.

Közlekedés.

A vonat			
	Ind. Aradról	Érk. Aradra	
Csahai vegyevonata	regg. 6.20	este 7.-	
Budapesti személyvonat . d. u.			

